

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 026086 20 Кж
Бања Лука, 10.03.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог Г.Ј., због кривичног дјела силовања из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Ј.Ј. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 026086 20 Кв 2 од 05.03.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.03.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Г.Ј., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 026086 20 Кв 2 од 05.03.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 026086 20 Кв 2 од 05.03.2020. године, продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца против осумњиченог Г.Ј., против кога се спроводи истрага због кривичног дјела силовања из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је против осумњиченог продужен због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“: број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог, адвокат Ј.Ј. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако што ће се осумњиченом укинути притвор и исти одмах пусти на слободу или да му се изрекну мјере забране у складу са одредбом члана 185. став 1. ЗКП РС или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбом браниоца оспорава се постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, а затим се оспорава и оправданост продужења притвора према осумњиченом из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачке б) ЗКП РС.

Супротно наводима из жалбе, основана сумња да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, потврђена је доказима који су приложени уз приједлог за одређивање, а затим и продужење притвора и који су набројани у образложењу побијаног рјешења, те у довољној мјери, за ову фазу поступка, анализирани и оцјењени. Сви ти докази цијењени заједно и доведени у међусобну везу, и по оцјени овог суда, потврђују постојање основане сумње да је осумњичени Г.Ј., починио кривично дјело силовања из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС. С тога су без основа и жалбени приговори којима се истиче да нису оцјењени сви докази и на тај начин, неосновано се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење на страни 5., које овај суд у цјелости прихвата као ваљано, па се жалилац упућује на те разлоге. Наиме, правилно је првостепени суд утврдио постојање нарочитих околности које указују да би боравком на слободи, осумњичени могао ометати кривични поступак, утицајем на поименично наведене свједоке, које тужилаштво намјерава саслушати у даљем току истраге (у циљу потпуног расвјетљавања критичног догађаја), што представља разлог из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, због којег је осумњиченом неопходно продужити притвор, јер се и по оцјени овог суда, та опасност не би могла отклонити неком од мјера забране.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и притвор укине, односно, умјесто притвора да се осумњиченом одреде мјере забране, односно да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, није основано.

Из наведених разлога жалбу браниоца осумњиченог је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић